

Tschechisch

Na všechny křesťany a křesťanky: Válku už se neučit

Hlasy ze Schorndorfu (Stimmen aus Schorndorf)

Vjem

Ta „válka proti teroru“, která byla po 11.září 2001 prohlášena, nemůže být vyhrána, protože je sama teror a nový teror zakládá. My žijeme na světě, ve kterém zabíjet a být zabítý se stalo každodenní a lidský život stále míň platí. My pozorujeme též ze starostí, že se velice často pokouší všechny možné konflikty řešit násilím.

Role křesťanstva

Jako křesťanky a křesťané přiznáváme, že od dnů císaře Konstantina utlačování a válečné násilí vycházelo i od křesťanstva.

Dnes je v očích ostatního světa ekonomická a vojenská přesila západních průmyslových států připočítána k křesťanství. NATO je od jiných národů prožito jako agresivní vojenská moc, která na hodně místech zasáhá do světa, vede války a prosazuje svoje zájmy.

Radikální islamistické křídlo islámu, který je druhé největší náboženství na světě, mezitím novými, strašnými způsoby boje, jako sebevražedný atentát, nastoupilo k protiútoky proti tomu „bezbožnému západu“.

Úkol křesťanské církve

Můžeme poselství Starého a Nového testamentu (zákona) shrnout do jedné věty, že Bůh národ izraelský, Ježíše z Nazareta a křesťanskou církev zvolil a pověřil, být pro celou zem požehnáním. Křesťanská církev, která vyznává Ježíše, se v prvních dvou století jako nestátní nezisková organizace (NGO) beze zbraně a nezastavitelně šířila, protože její poselství, že každý člověk má svojí vážnost a právo na život, stále více lidí přesvědčilo. Ježíš učil, a pro to učení das svůj život, že Pán Bůh i bezbožníky miluje a že zlo nemůže být zlem překonáno. My prosíme v Otčenáši, aby přišla boží říše, aby nám byla odpuštěna naše vina a aby i my byli schopní odpustit. Copak už nevíme, že i my musíme být spasení ze zla?

Obrat od bludných cest

Bludné cesty křesťanstva, to falšování evangelia přijde prudce naven, když křesťanky a křesťané se na vražedný bratrský boj, který hrozí lidstvo rozdrtit, sami organizují nebo se na něm sdílí.

Může být válka spravedlivá? Může se zabíjení lidí být zodpovězeno?

Obrat je možný. Hodně křesťanek a křesťanů se o to mnohy způsoby a bez násilí namáhají, nenávisti a strachu stáhnout úrodnou půdu pod nohama. A též hodně lidí jiných náboženství a nestátních neziskových organizací na celém světě poznali, že to tak jako teď nesmí jít dál. Oni se angažují, aby dali zoufalým lidem novou naději a pozбудili novou odvahu k životu. A přece se zdá, že všechna ta námaha na tom nic nemění, že nebezpečí pro celé lidstvo roste.

Na čem to leží?

Překonání vojenství

Tisíciletý starý zvyk národů, zbrojit se ke smrtelnému boji s nepřítelem, jde i začátkem třetího tisíciletí po Kristu nezmenšeně a stále nebezpečnějšími zbraněmi dále. Hodně lidí to považuje za úplně nemožné, tenhle stav někdy ukončit.

Křesťanky a křesťané by se neměli oddávat této rezignaci.

Hodně se jich drželo už mírovém hnutí v osmdesátých letech na prorocké příslibení: „I zkují meče své v motyky, a ostípy své v srpy.“ A blízko u toho stojí slovo: „Nepozdvihne národ proti národu meče, a nebudou se více učit boji.“ (Izaiáš 2,4; Micheáš 4,3 Bible Svata podle posledního vydání kralického z roku 1613).

Války jsou dělané lidmi. A překonání vojenství může být zrovna tak od lidí rozhodnuto a uskutečněno. My připomínáme, že též Organizace spojených národů po druhé světové válce k tomu zvolala, „příští pokolení před pohromou války uchránit...“ (z charty Organizace spojených národů).

Náš cíl je „**válku už se neučit**“.

Dneska už není tázaná „odvaha“, která svůj vlastní život v boji ke zničení nepřátelů dá na hru nebo ho u sebevražedného atentátu objétuje. Žádána je odvaha Ježíše Krista, odvaha občanská od žen a mužů, kteří v jsou krajním případě spíš ochotni zemřít než svoje bližní zabít.

Nejnovnější počet Stockholmského mírového institutu (SIPRI) říká, že v roce 2006 se na světě vydalo 1,204 billionů dolarů za vojenské ozbrojení.

My vyžadujeme, přeměnit tyhle finální prostředky ve prospěch konkrétní civilní práce, která se bez násilí zasazuje pro mír, spravedlivost a pro uchování Stvoření.

My zvedáme svůj hlas a prohlašujeme: My jsme ztratili „víru“ že válečné násilí, které je jiným způsobeno, by mohlo nás natrvalo chránit.

My zvedáme svůj hlas a vyžadujeme politickou změnu též od naší vlády. Očekáváme, že i ona si vezme za cíl překonat válku a zahájí energické kroky, aby se k tomu cíli přiblížila.

Mobilizace pro mír

S těmito „Hlasy ze Schorndorfu“ podporujeme program Ekumenické rady církví (ÖRK – Ökumenischer Rat der Kirchen), v rámci dekády k překonání násilí 2001-2010 které církve na celém světě pro mír mobilizují. Tahle iniciativa bude „internacionálním ekumenickým shromážděním“ ukončena, které se začátkem května 2011 bude konat a kde bude jedno Ekumenické Prohlášení k „zpravedlivému míru“ prohlášeno.

Náš cíl je uskutečnit, že toto prohlášení „válku už se neučit“ do této památní mírové proklamace bylo vzato.

My prosíme „všechny křesťanky a křesťany“ se k těmto „Hlasům ze Schorndorfu“ přidat a v tomto smyslu na své vlády naléhat a tento program Ekumenické rady církví podporovat.

Pondělí, 23. červenec 2007:

Christel Beck, Manfred Beck, Dieter Bös, Siegfried Bös, Rose Dierlamm, Werner Dierlamm, Hildegard Engemann, Frank Engelmann, Gisela Fiegenschmidt, Eberhard Fliegenschmidt, Christa Hess, Helmut Hess, Esi Jaeger, Martin Jaeger, Elisabeth Koch, Karl-Heinz Koch, Doris Kommerell, Ulrich Kommerell, Roswitha Kossak, Rosemarie Maier, Anton Maier, Michael Maier, Isolde Rack, Barbara Schmid, Gertrud Scheuing, Marlies Spiekermann, Hans-Martin Tramer
(28 „hlasů“)

Příspěvek z kruhu schorndorfského „Ekumenická pondělní modlitba pro mír na světě“